

סיינטולוגיה

הפיכת העולם למקום טוב יותר

סיינטולוגיה, אשר נוסדה ופותחה על-ידי ל. רון האברד, היא פילוסופיה דתית יישומית שמציעה נתיב מדויק שדרכו כל אדם יכול לזכות שוב באמת ובפשטות של עצמיותו הרוחנית.

סיינטולוגיה מורכבת מאקסיומות ספציפיות שמגדירות את הגורמים והעקרונות המצויים בבסיסו של הקיום, ומתחום נרחב של תצפיות במדעי הרוח, מאגר פילוסופי שחל למעשה על החיים בכללותם.

מאגר נרחב זה של ידע הביא לידי שני יישומים של הנושא: ראשית, טכנולוגיה עבור האדם לשם הגברת מודעותו הרוחנית והשגת החופש שאחריו חיפשו הרבה תורות פילוסופיות גדולות; ושנית, מספר רב של עקרונות יסוד שבהם בני אדם יכולים להשתמש לשם שיפור חייהם. למעשה, ביישום שני זה, סיינטולוגיה מציעה לא פחות מאשר שיטות מעשיות לשיפורו של כל היבט של קיומנו – אמצעים ליצירת דרכים חדשות לחיים. ומכאן בא החומר שאתה עומד לקרוא.

הנתונים המוצגים כאן, אשר לוקטו מתוך כתביו של ל. רון האברד, מהווים רק אחד מן הכלים שניתן למצוא ב'ספר העזר של סיינטולוגיה'. ספר העזר, שמהווה מדריך מקיף, מכיל יישומים רבים של סיינטולוגיה שבהם ניתן להשתמש על מנת לשפר תחומים רבים אחרים בחיים.

בחוברת זו, העורכים הוסיפו לנתונים מבוא קצר, תרגילים מעשיים ודוגמאות של יישום מוצלח.

באפשרותך להשיג קורסים נוספים להגברת הבנתך וחומרים נוספים להרחבת הידע שלך בארגון או במרכז של סיינטולוגיה הקרובים אליך. רשימות כתובות ניתנות להשגה ב-www.scientology.org

תופעות חדשות רבות בנוגע לאדם ולחיים מתוארות בסיינטולוגיה, ולפיכך אתה עלול להיתקל בעמודים אלה במונחים שאינם מוכרים לך. מונחים אלה מתוארים בפעם הראשונה להופעתם בטקסט וכן במילון המונחים בסוף החוברת.

סיינטולוגיה מיועדת לשימוש. זוהי פילוסופיה מעשית, דבר-מה שהאדם עושה. על-ידי שימוש בנתונים האלה, אתה יכול לשנות מצבים.

מיליוני אנשים, שרוצים לעשות משהו בנוגע למצבים שהם רואים סביבם, יישמו את הידע הזה. הם יודעים שניתן לשפר את החיים. והם יודעים שסיינטולוגיה פועלת.

השתמש במה שתקרא בעמודים אלה על מנת לעזור לעצמך ולאחרים, וגם אתה תדע זאת.

כנסיית הסיינטולוגיה הבין-לאומית

מדוע אנשים מסוימים חולים לעתים קרובות יותר מאחרים? מדוע יש אנשים אשר נוטים לתאונות? והאם יש סיבה לכך שאנשים אחרים חיים את חייהם בתנודות רגשיות, יום אחד הולך להם טוב, וביום שאחריו גרוע?

ישנו הסבר לכך, ואין לו שום קשר לאלוהים, לגורל או למיקום הכוכבים. למעשה, הסיבה האמיתית העומדת מאחורי תופעות אלה – והתשובה להן – הוסברה בסיינטולוגיה.

ל. רון האברד היה מסוגל לראות מבעד למורכבות של ההתנהגות האנושית ולגלות את הגורמים הבסיסיים אשר מסבירים את התופעה של דיכוי באנשים – מאחר שזהו דיכוי על-ידי אחרים אשר גורם לאירועים אקראיים לכאורה אלה. בקטעים המצוטטים מתוך כתביו המופיעים בחוברת זו תגלה איך לזהות אנשים אשר מייחלים לכך שתחלה, ואת אלה שצריכים להיות חבריך. תגלה מדוע יש אנשים אשר אינם מצליחים בחייהם ואיך אתה יכול לעזור להם להשיב לעצמם את רווחתם. תלמד על המכניזם העומד מאחורי מצב הרסני אך שכית זה, ועל דרכים לפעול נגדו. אלה נתונים שיכולים למעשה לשנות את חיידך באופן מוחשי ומיידי, ממש כשם שהם שינו את חייהם של אחרים. ■

האישיות האנטי-חברתית

ימים מאפיינים מסוימים וכן גישות מנטליות מסוימות, אשר גורמים לכעשרים אחוזים של המין האנושי להתנגד באלימות לכל פעילות וקבוצה המוקדשות להטבה. אנשים מסוג זה מוכרים כבעלי נטיות אנטי-חברתיות. כאשר המבנה החוקי או הפוליטי של מדינה מגיע לידי כך שהוא מעדיף בעלי אישיות כזו בעמדות אחרות, אזי כל הארגונים המקנים תרבות באותה מדינה מתחילים לסבול מדיכוי, ובעקבות זאת מופיעה ברבריות של פשיעה ומופיע לחץ כלכלי.

הפשע ומעשי הפשיעה מתבצעים על-ידי בעלי אישיות אנטי-חברתית. כאשר אנשים המאושפזים במוסדות לחולי נפש משחזרים זאת, הם מגלים בדרך כלל שמצבם החל כאשר נוצר מגע עם אישיות אנטי-חברתית.

לפיכך, לפחות בתחומי הממשל, פעילויות המשטרה ובריאות הנפש, להזכיר אחדים, אנו רואים שחשוב שנוכל לאתר ולבודד את האישיות מסוג זה, כדי להגן על החברה ועל האנשים בה מהתוצאות ההרסניות המתלוות לחופש פעולה שאנשים כאלה מקבלים לפגוע באחרים.

מאחר שהם מהווים 20 אחוזים בלבד מן האוכלוסייה, ורק 2½ אחוזים מסוכנים ממש, אנו רואים שבמאמץ קטן מאוד נוכל לשפר את מצב החברה באופן ניכר.

דוגמאות מוכרות, אפילו בולטות, לאישיות מסוג זה הן, כמובן, נפוליון והיטלר. דילינגר, פלוד 'היפה', כריסטי ופושעים מפורסמים אחרים היוו דוגמאות מוכרות לאישיות האנטי-חברתית. אולם עם צוות טיפוסים שכזה בהיסטוריה אנו מתעלמים מן הדוגמאות הפחות בולטות, ואיננו מבחינים בעובדה שבעלי אישיות מסוג זה קיימים בחיינו כיום, שכחים מאוד, ולעתים קרובות לא מאותרים.

כאשר אנו מגלים את הגורם לעסק כושל, נגלה באופן בלתי נמנע במקום כלשהו בין שורותיו את האישיות האנטי-חברתית, כשהיא פועלת במרץ.

במשפחות שמתפרקות, נגלה לעתים קרובות שאחד המעורבים הוא בעל אישיות כזאת.

במקום שבו החיים הפכו קשים וכושלים, בדיקה מדוקדקת של האיזור על-ידי משקיף מיומן תגלה אישיות אחת כזאת או יותר בפעולה.

מאחר ש-80 אחוזים מאיתנו מנסים להסתדר איכשהו, ורק 20 אחוזים מנסים למנוע זאת מאיתנו, חיינו היו קלים הרבה יותר לו היה בידינו המידע לתופעות המדויקות הבאות לידי ביטוי אצל אישיות מעין זו. כך היינו יכולים לזהותה ולמנוע מעצמנו כישלון רב ושברון לב.

חשוב, אם כן, לבחון את תכונותיה של האישיות האנטי-חברתית ולערוך אותן ברשימה. הואיל והיא משפיעה על חיי היומיום של אנשים כה רבים, מן ההכרח שבני אדם הגונים ייעשו בקיאים יותר בנושא זה.

לחלק קטן
יחסית של גזע,
כ-20 אחוזים,
יש תכונות
אנטי-חברתיות.
הם גורמים
לצרות לשאר
80 האחוזים
ללא פרופורציה
למספרם.

תכונות

לאישיות האנטי-חברתית ישנן התכונות הבאות:

1. הוא או היא מדברים רק בהכללות רחבות מאוד. ביטויים כמו "אומרים ש... ", "כולם חושבים... ", "כל אחד יודע... ". נמצאים בשימוש ללא הרף, במיוחד בעת הפצת שמועות. כאשר הם נשאלים "מי זה כולם?" יתברר בדרך כלל שמדובר במקור אחד, ושממקור זה ייצר האדם האנטי-חברתי את מה שהוא מציג באופן כוזב כדעתה הכללית של כל החברה כולה.

דבר זה טבעי בעיניו, משום שלדעתו החברה כולה היא הכללה עוינת אחת גדולה, ובמיוחד נגד האנטי-חברתי.

2. אדם כזה עוסק בעיקר בחדשות רעות, בהערות ביקורתיות או עוינות, בהפחתות ערך ובדיכוי באופן כללי.

"רכלך", "מנבא שחורות" או "מפיץ שמועות" תיארו בעבר אנשים כאלה.

חשוב לציין כי חדשות טובות או הערות מחמיאות לעולם אינן מועברות הלאה על-ידי אדם כזה.

3. האישיות האנטי-חברתית משנה תקשורת לרעה כאשר הוא או היא מעבירים הודעה או חדשות. חדשות טובות נעצרות ורק חדשות רעות, לעתים "מיופות", מועברות הלאה.

אדם כזה גם מעמיד פנים כאילו הוא מעביר "חדשות רעות", בעוד שלאמיתו של דבר הן מומצאות.

4. מאפיין של האישיות האנטי-חברתית, ואחד הדברים העצובים בקשר אליה, הוא שאין היא מגיבה לטיפולים או לחזרה למוטב.

5. סביב אדם כזה אנו מוצאים עמיתים או חברים מפוחדים או חולים, אשר גם אם לא נדחפו מעבר לסף הטירוף ממש, עדיין מתנהגים באופן 'צולע' בחייהם, כושלים, אינם מצליחים.

אנשים כאלה גורמים צרות לאחרים.

כאשר האדם המקורב אל האישיות האנטי-חברתית עובר טיפול או מקבל השכלה, אין לו כל יציבות בהישגיו אלא הוא חוזר מיד להיות במצב רע כשהיה, או שהוא מאבד את התועלת מן הידע שרכש, בהיותו תחת השפעתו המדכאת של האחר.

כאשר האנשים הקשורים באדם האנטי-חברתי עוברים טיפול פסי, הם אינם מחלימים, בדרך כלל, בתוך פרק הזמן הצפוי, אלא מצבם מחמיר והבראתם גרועה.

טיפול, עזרה או הכשרה הניתנים לאנשים כאלה הינם חסרי טעם למדי, כל עוד הם נתונים עדיין להשפעתו של אותו קשר אנטי-חברתי.

מרבית המטורפים הינם מטורפים עקב קשרים אנטי-חברתיים מסוג זה, ומאותה סיבה אף אינם מחלימים בקלות.

שלא בצדק, רק לעתים רחוקות אנו מוצאים את האדם האנטי-חברתי עצמו מאושפז במוסד. רק "חבריו" ובני משפחתו נמצאים שם.

6. האישיות האנטי-חברתית בוחרת כהרגלה ביעד המוטעה.

כאשר יש תקר בצמיג עקב נסיעה על מסמרים, הוא או היא יקללו בן לוויה או מקור אחר שאינו מהווה את הגורם לבעיה. כאשר הרדיו של השכן מרעיש מדי, הם יבעטו בחתול.

7. האדם האנטי-חברתי אינו מסוגל להשלים מחזור פעולה. כל פעולה עוברת דרך רצף שבו מתחילים בפעולה, ממשיכים בה למשך הזמן הדרוש ומשלימים אותה כמתוכנן. בסיינטולוגיה, הדבר נקרא 'מחזור פעולה'.

האדם האנטי-חברתי מוקף בפרוייקטים בלתי גמורים.

8. אנשים אנטי-חברתיים רבים יודו ללא היסוס בפשעים המפחידים ביותר כאשר יאלצו אותם לעשות זאת, אולם לא יהיה להם ולו מושג קלוש של אחריות לגביהם.

למעשיהם יש קשר מועט, אם בכלל, לרצונם החופשי. הדברים "פשוט קרו".

אין להם שום מושג באשר למקור הגרימה הנכון, ובמיוחד הם אינם יכולים להרגיש כל רגש חרטה או בושה כתוצאה מכך.

9. האישיות האנטי-חברתית תומכת בקבוצות הרסניות בלבד, מגיבה בזעם כלפי כל קבוצה בונה או מיטיבה ותוקפת אותה.

10. אישיות מסוג זה מביטה בעין יפה על פעולות הרסניות בלבד, ונאבקת בפעולות ובפעילויות בונות או מועילות.

האמן במיוחד משמש, לעתים קרובות, כמגנט לאנשים בעלי אישיות אנטי-חברתית הרואים באמנותו דבר שחובה להורסו, ומנסים להוציא זאת אל הפועל במסווה של "חברים".

11. עזרה לזולת היא פעילות המביאה את האישיות האנטי-חברתית אל סף הטירוף. מאידך, פעילויות אשר הורסות בשם העזרה זוכות לתמיכה נלהבת.

12. לאישיות האנטי-חברתית יש מושג לקוי בנוגע לרכוש, והיא סוברת שהרעיון שאדם כלשהו יכול להיות בעל רכוש הוא תואנה שהומצאה כדי לרמות בני אדם. לאיש לעולם אין בעלות של ממש על כלום.

הסיבה הבסיסית

הסיבה הבסיסית להתנהגותה זו של האישיות האנטי-חברתית נובעת מאימה סמויה מאחרים.

בעיניו של אדם כזה כל אדם אחר הוא אויב, אויב שיש להורסו באופן גלוי או סמוי.

הקיבעון הוא שההישרדות עצמה תלויה בצורך "לדאוג שאחרים יישארו מרוסנים" או "לדאוג שאנשים יישארו בורים."

והיה ומישהו הבטיח להפוך אחרים לחזקים יותר או לפיקחים יותר, האישיות האנטי-חברתית נתקפת בייסורים הנוראים ביותר של סכנה אישית.

הם הגיעו למסקנה שאם הם בצרות כה גדולות בעוד שהאנשים סביבם חלשים או טיפשים, אזי הם לבטח יאבדו באם מישהו יהפוך לחזק או לפיקח.

חוסר האמון של אדם כזה גובל באימה. הדבר לרוב מוסווה ולא נחשף.

כאשר אישיות כזאת מאבדת את שפיותה, העולם מלא בחיזורים מהמאדים או בסוכני האפ.בי.איי., וכל אדם שהם פוגשים הוא בעצם חיזור או סוכן אפ.בי.איי.

אולם רוב האנשים מסוג זה אינם מפגינים כל סימן חיצוני של אי-שפיות. הם נראים רציונליים למדי. הם יכולים להיות מאוד משכנעים.

עם זאת, הרשימה שלעיל מורכבת מדברים שאישיות כזאת אינה מסוגלת לזהות לגבי עצמה. קביעה זו נכונה כל-כך, שאם חשבת שמצאת עצמך באחד מן הסעיפים שלעיל, הרי שבוודאי ובוודאי אינך אנטי-חברתי. ביקורת עצמית היא דבר-מותרות שהאדם האנטי-חברתי אינו יכול להרשות לעצמו. הוא חייב

להיות צודק, משום שלהערכתו הוא נמצא בסכנה מתמדת. והיה והוכחת לאחד מהם כי הוא טועה, אתה עלול אפילו לגרום לו לחלות באופן חמור.

רק האדם השפוי והשקול מנסה לתקן את התנהגותו.

הקלה

לו ניפית מתוך עברך, באמצעות חיפוש וגילוי הולמים, את אותם אנשים אנטי-חברתיים שהכרת, ולו התנתקת מהם לאחר מכן, אזי היית עשוי לחוות הקלה רבה.

ובדומה, והיה והחברה הכירה באישיות מסוג זה כבאדם חולה, כפי שמבודדים כיום את החולים באבעבועות-שחורות, היתה יכולה להתרחש התאוששות הן מבחינה חברתית והן מבחינה כלכלית.

אין סיכוי רב שהמצב ישתפר בהרבה, כל עוד מתאפשר ל-20 אחוזים מן האוכלוסייה לשלוט ולפגוע בחייהם ובמפעלם של 80 האחוזים הנותרים.

כשם ששלטון הרוב הוא הנוהג הפוליטי כיום, כך צריך הרוב השפוי לבוא לידי ביטוי בחיי היומיום שלנו, ללא ההפרעה וההרס מצדם של אלה שאינם בריאים מבחינה חברתית.

חבל רק שהם לא יתירו לעצמם לקבל עזרה, ולא יגיבו לטיפול גם לו ניסה מישהו לעזור להם.

הבנת אישיות מעין זו ויכולת לזהותה היו יכולות להביא לשינוי ניכר בחברה ובחינו.

לאישיות
האנטי-חברתית
יש אימה נסתרת
מאחרים.

כל בני האדם האחרים
הם אויבים שיש להרוס
בהסתר או בגלוי.

אחד הסימנים של
אישיות אנטי-חברתית
הוא שהוא עוסק
בעיקר בהערות
ביקורתיות או עוינות,
בהפחתת ערך ובדיכוי
כללי.

אל תרגישי רע כל-כך. לא
כל אחד נולד עם כישרון.

האישיות החברתית

לאדם, בחרדותיו, יש נטייה לציד מכשפות.

כל שעל אדם לעשות הוא להצביע על "אנשים החובשים כומתות שחורות" כעל הנבלים, והוא יוכל לפתוח בטבח של אנשים בכומתות שחורות.

מאפיין זה מקל מאוד על האישיות האנטי-חברתית ליצור סביבה מסוכנת או תוהו ובוהו.

האדם אינו אמיץ או רגוע מטבעו במצבו האנושי. והוא אינו בהכרח מרושע.

אפילו האדם בעל האישיות האנטי-חברתית בטוח למדי, בדרכו המעוותת, שהוא פועל מתוך הכוונות הטובות ביותר, ובדרך כלל רואה בעצמו את האדם הטוב היחיד בסביבה, העושה הכל לטובת הכלל – הפגם היחיד בשיקול דעתו הוא שאם אדם יהרוג את כל האחרים, לא ייוותר עוד איש כדי להגן עליו מפני מעשי הרשע המדומים. הדרך היחידה להבחין בין האדם בעל האישיות האנטי-חברתית לבין האדם החברתי היא להתבונן בהתנהגותו בתוך סביבתו וכלפי זולתו. מניעיהם לגבי עצמם דומים – שימור-עצמי והישרדות. הם פשוט פועלים בדרכים שונות כדי להשיג זאת.

לפיכך, מאחר שהאדם אינו רגוע ואף לא אמיץ מטבעו, כל אדם, במידה כזו או אחרת, נוטה להיות ער לאנשים מסוכנים, ומכאן, ציד המכשפות יכול להתחיל.

משום כך חשוב עוד יותר לזהות את האישיות החברתית מאשר את האישיות האנטי-חברתית. אזי ניתן להימנע מ"ירי" בחפים מפשע מתוך דעה קדומה או סלידה גרידא, או בגלל התנהגות רגעית פסולה.

האופן הקל ביותר להגדיר את האישיות החברתית הוא על-ידי השוואתה לניגוד שלה, האישיות האנטי-חברתית.

הבחנה זו קלה לביצוע, ולעולם אין להרכיב מבחן המבודד רק את האנטי-חברתי לבדו. הן הרמות העליונות והן התחתונות של פעולותיו של האדם חייבות להופיע באותו המבחן.

מבחן המצהיר רק על בעלי אישיות אנטי-חברתית, ללא יכולת לזהות גם את האישיות החברתית, יהיה כשלעצמו מבחן מדכא. הדבר יהיה דומה למענה של "כן" או "לא" לשאלה "האם אתה עדיין מכה את אשתך?" כל מי שיענה על כך יוכל להימצא אשם. בעוד שמכניזם זה עשוי היה להתאים לימי האינקוויזיציה, אין הוא מתאים לצרכים של ימינו.

היות שהחברה פועלת, משגשגת ומתקיימת אך ורק בזכות מאמצייהם של בעלי האישיות החברתית, חייב אדם להכירם, כי הם, ולא בעלי האישיות האנטי-חברתית, הינם האנשים בעלי הערך. אלה האנשים שחייבים לקבל זכויות וחופש. תשומת לב ניתנת לאישיות האנטי-חברתית אך ורק כדי להגן על בעלי האישיות החברתית בחברה ולסייע להם.

כל הנהלה המבוססת על החלטת הרוב, כל הכוונות להקניית תרבות ואפילו המין האנושי ייכשלו, אלא אם כן נוכל לזהות את האישיות האנטי-חברתית ולסכל את מזימותיה, ולסייע ולקדם את בעלי האישיות החברתית בחברה. זאת מאחר שעצם המילה "חברה" מרמזת על התנהגות חברתית, ובלעדיה אין החברה קיימת כלל, אלא ברבריות בלבד, שבה כל בני האדם, טובים או רעים, נמצאים בסכנה.

החיסרון בכך שמראים איך ניתן להכיר אנשים מזיקים הוא שאותם אנשים עצמם מייחסים אזי את המאפיינים לאנשים הגונים כדי להביא לרדיפתם ולחיסולם.

שירת הברבור של כל תרבות גדולה היא המנגינה שמנגנים החצים, הגרזנים או הכדורים שבהם משתמשת האישיות האנטי-חברתית כדי לטבוח את אחרוני האנשים ההגונים.

הנהגה תהיה מסוכנת רק כאשר ניתן לנצלה על-ידי ולמען בעלי האישיות האנטי-חברתית. התוצאה הסופית היא חיסול כל בעלי האישיות החברתית, וכפועל יוצא מכך נפילתן של מצרים, בבל, רומא, רוסיה או המערב.

ניתן להבחין, בין מאפייני האישיות האנטי-חברתית, שהאינטליגנציה אינה מרמזת על האנטי-חברתי. הם פיקחים או טיפשים או ממוצעים. לפיכך, אלה שהם אינטליגנטים ביותר יכולים לעלות לגבהים ניכרים, אפילו למעמד של ראשות מדינה.

חשיבות ויכולת או רצון להתנשא מעל לאחרים, אף הם אינם משמשים כמדד לאנטי-חברתי. אולם כאשר הם אכן נעשים חשובים או מתנשאים למעמד גבוה, אזי דמותם גלויה לעין למדי בשל התוצאות הנרחבות של מעשיהם. אך באותה מידה ייתכן כי הם אנשים חסרי חשיבות או בעלי עמדות צנועות מאוד, ואינם שואפים לדבר מעבר לכך.

לפיכך, שנים-עשר המאפיינים המתוארים, הם לבדם מזהים את האישיות האנטי-חברתית. ואותם השנים-עשר במהופך הינם הקריטריונים היחידים לאישיות החברתית, אם אדם רוצה לעשות עימם צדק.

זיהויה של האישיות האנטי-חברתית או תיוגה אינו יכול להיעשות ביושר ובמדויק, אלא אם כן נבדוק, באותה הבחינה של האדם, גם את צדס החיובי של חייו.

כל אדם שנמצא תחת לחץ עלול להגיב בהתפרצויות רגעיות של התנהגות אנטי-חברתית. דבר זה אינו הופך אותו לאישיות אנטי-חברתית.

האדם האנטי-חברתי האמיתי עונה על רוב המאפיינים האנטי-חברתיים.

האישיות החברתית עונה על רוב המאפיינים החברתיים.

לפיכך, אדם חייב לבחון את הטוב ביחד עם הרע לפני שהוא יוכל לתייג באמת את האנטי-חברתי או את החברתי.

בבדיקת עניינים מעין אלה, הטוב ביותר הוא עדויות וראיות נרחבות מאוד. מקרה בודד או שניים אינם קובעים דבר. יש לבחון את כל שנים-עשר המאפיינים החברתיים ואת כל שנים-עשר המאפיינים האנטי-חברתיים ולהחליט על סמך ראיות של ממש, לא דעות.

להלן שנים-עשר המאפיינים העיקריים של האישיות החברתית:

1. בעל האישיות החברתית מתאר נסיבות באופן ספציפי. "משה כהן אמר... ", העיתון 'כוכב השחר' דיווח... " ומוסר את מקורות הנתונים כאשר הדבר חשוב או אפשרי.

הוא עשוי להשתמש בהכללות, כגון "הם" או "אנשים", אולם יעשה זאת רק לעתים רחוקות כאשר הוא מייחס להם הצהרות או דעות שטבען מדאיג.

2. האדם בעל האישיות החברתית להוט להעביר חדשות טובות ואינו שש להעביר חדשות רעות.

כאשר אין חשיבות לדבר, הוא עשוי אף שלא לטרוח להעביר הלאה דברי ביקורת.

הוא מעוניין לגרום לאחר שירגיש אהוד או רצוי יותר מאשר שנוא על-ידי אחרים, ונוטה לשגות בכיוון של היותו מרגיע מדי מאשר בהעבירו ביקורת חריפה מדי.

3. אדם בעל אישיות חברתית מעביר תקשורת ללא שינוי רב, ואם הוא משמיט דבר-מה, הרי שהוא נוטה להשמיט עניינים שיכולים לפעול באופן פוגע.

הוא אינו אוהב לפגוע ברגשותיהם של אחרים. הוא לעתים שוגה בכך שהוא עוצר בעד חדשות רעות או הוראות אשר נראות ביקורתיות או מתמירות.

4. טיפול וחזרה למוטב פועלים היטב על האישיות החברתית.

בעוד שאנשים אנטי-חברתיים מבטיחים לעתים לחזור למוטב, הם אינם עושים זאת. רק האישיות החברתית יכולה להשתנות או להשתפר בקלות.

לעתים קרובות די בהצבעה על התנהגות בלתי רצויה בפני האישיות החברתית כדי שהיא תשנה זאת לחלוטין לטובה.

חוקי עונשין וענישה אלימה אינם דרושים כדי להביא לכך שהאישיות החברתית תתנהג כשורה.

5. חבריו ועמיתיו של האדם בעל האישיות החברתית נוטים להיות בריאים, מאושרים ובעלי מורל גבוה.

אדם חברתי אמיתי מביא, לעתים קרובות למדי, לשיפור בבריאות או בתנאי החיים, מעצם נוכחותו במקום.

כלל הפחות, אין הוא מוריד את הרמות הקיימות של בריאות או מורל בקרב עמיתיו.

בהיותו חולה, האדם בעל האישיות החברתית מבריא או מתאושש כצפוי, ונמצא כי הוא נוטה להגיב בהצלחה לטיפול.

6. האדם בעל האישיות החברתית נוטה לבחור ביעדים נכונים לתיקון.

הוא מתקן את התקר בצמיג ואינו תוקף תחת זאת את השמשה.

בשטח הטכני הוא יכול, לפיכך, לתקן דברים ולגרום לכך שיפעלו.

7. מחזורי פעולה מותחלים יושלמו, בדרך כלל, על-ידי האישיות החברתית, במידת האפשר.

8. האישיות החברתית בושה במעשיה הרעים ואינה ששה להודות בהם. היא לוקחת אחריות על שגיאותיה.

9. האישיות החברתית תומכת בקבוצות בונות ונוטה למחות נגד קבוצות הרסניות או להתנגד להן.

10. האישיות החברתית מוחה נגד פעולות הרסניות. היא מסייעת לפעולות בונות או מועילות.

11. האישיות החברתית עוזרת לאחרים ומתנגדת בפועל למעשים אשר פוגעים באחרים.

12. בעיני האישיות החברתית, רכוש הוא רכושו של אדם כלשהו, והיא מונעת את גניבתו או את השימוש בו לרעה, או שאינה רואה מעשים אלה בעין יפה.

המניע הבסיסי

האישיות החברתית מתפקדת באופן טבעי על בסיס הטוב המרבי.

אדם כזה אינו נרדף על-ידי אויבים מדומים, אך מזהה אויבים של ממש כאשר הם קיימים.

האישיות החברתית רוצה לשרוד ורוצה שאחרים ישרדו, בעוד שהאישיות האנטי-חברתית מבקשת באמת ובאופן סמוי את כניעתם של אחרים.

ביסודו של דבר, האישיות החברתית רוצה באושרם וברווחתם של אחרים, בעוד שהאישיות האנטי-חברתית גורמת בחוכמה רבה לכך שאחרים באמת לא יצליחו.

רמז בסיסי להכרת האישיות החברתית אינו בהכרח הצלחותיה אלא מניעיה. האדם החברתי, כאשר הוא מצליח, משמש לעתים קרובות מטרה לאנטי-חברתי, ומסיבה זאת הוא עלול להיכשל. אך כוונותיו להצלחה כללו אחרים, בעוד שהאנטי-חברתיים מעריכים רק את האבדון של אחרים.

החברה שלנו תמשיך לסבול מאי-שפיות, פשיעה ומלחמות, והאדם והחברה לא יאריכו ימים, אלא אם כן נוכל לאתר את האישיות החברתית ולגונן עליה מפני ריסון מופרז, וכן גם לאתר את האישיות האנטי-חברתית ולרסן אותה.

מכל המיומנויות הטכניות שלנו בסיינטולוגיה, הבחנה זו מדורגת בראש כולן, משום שבהיעדרה, כל מיומנות אחרת לא תוכל להוסיף להתקיים, מאחר שהבסיס שעל פיו היא פועלת – הציוויליזציה – לא ישרוד כאן כדי להמשיכה.

אל תמחץ את האישיות החברתית – ואל תזניח את הפיכתם של האנטי-חברתיים לחסרי אונים במאמציהם לפגוע בכולנו.

אדם אינו הופך בהכרח לאישיות אנטי-חברתית רק משום שהוא עולה על חבריו או משום שנטל תפקיד חשוב. עצם יכולתו לשלוט באחרים או להנהיגם אינה הופכת אותו לאישיות אנטי-חברתית.

מניעיו בעשותו זאת ותוצאות פעולותיו, הם אלה שמבדילים את האדם האנטי-חברתי מזה החברתי.

אנו נמשיך לחיות באי-ודאות לגבי זהותם של אויבינו, ובעשותנו זאת נהפוך את חברינו לקורבנות, אלא אם כן נבחין במאפיינים האמיתיים של שני סוגי אישיות אלה וניישם אותם.

כל בני האדם ביצעו פעולות של אלימות או מחדלים שבגינם ניתן לגנותם. בכל האנושות כולה לא קיים בן אדם מושלם אחד.

אך יש השואפים לעשות מה שנכון, ויש המתמחים בעוול, ועל סמך עובדות ומאפיינים אלה תוכל להכירם.

אנשים בעלי
אישיות חברתית
מונעים על-ידי
הרצון לעזור
לאחרים ולעשות
את הטוב המרבי
למספר המרבי. רוב
האנושות מורכבת
מאנשים בעלי
אישיות חברתית.

מונחים בסיסיים והגדרות

לעתים קרובות אדם בעל אישיות חברתית כל-כך שקוע בקשייו שלו עד שאין הוא יכול לראות ששיפור הוא אפשרי. עבורו, תלואותיו ותהליכי הנסיגה שלו הם "פשוט החיים" או "ככה זה בחיים". אין לו מושג קלוש שקיים דבר כמו אישיות אנטי-חברתית, או שאחד (או יותר) מאלה הפך את חייו לאומללים.

כדי שאדם יהיה מודע לכך שקיים מצב כזה, עליו להבין מהו המצב הזה. להלן מונחים בסיסיים והגדרות הקשורים לאיתור ולטיפול באנשים בעלי אישיות אנטי-חברתית ובאלה המושפעים מהם. יש להבין מונחים אלה כדי להצליח בטיפול בדיכוי אישי.

אדם מדכא: (בקיצור SP) אדם שמבקש לדכא, או לרמוס, כל פעילות או קבוצה שמטרתן שיפור. האדם המדכא מדכא אנשים אחרים בקרבנותו. זהו האדם שהתנהגותו מחושבת להיות הרסנית. "אישיות מדכאת" או "מדכא" הם שמות אחרים עבור "האישיות האנטי-חברתית".

מקור פוטנציאלי לצרות: (בקיצור מפ"ל) אדם שקשור באופן כלשהו לאדם מדכא ומושפע ממנו לרעה. הוא נקרא מקור פוטנציאלי לצרות משום שהוא יכול לגרום צרות רבות לעצמו ולאחרים.

אינדיקאטור לכך שמישהו הוא מקור פוטנציאלי לצרות הוא לא באם האדם נראה מפוחד או לא עליז או שיש לו צרות עם הבוס. אלה אינם דברים אשר מצביעים על כך שמישהו הוא מפ"ל. האינדיקאטורים הם מאוד מדויקים.

המפ"ל קשור לאדם מדכא אשר מביע אנטגוניזם כלפיו. האדם המדכא מונע מהמקור הפוטנציאלי לצרות לתפקד בחיים. לפיכך, המקור הפוטנציאלי לצרות יכול להצליח בחיים או בפעילות מסוימת, ואז, כאשר הוא נתקל או מושפע מהאדם המדכא – אשר מפחית בערכו או ממעיט בחשיבותו או במאמציו באופן כלשהו – הוא מתדרדר.

למקור
פוטנציאלי
לצרות יש
תקופות בחיים
שבהן הולך לו
טוב.

שמעתי שהולכים
לפטר אותך!

אך כאשר הוא
מתחיל להיות
תחת השפעתו של
אדם מדכא . . .

. . . הוא מתחיל
למצוא את עצמו
בצרות. הוא
עשוי לחלות או
שיהיו לו
תאונות, ובאופן
כללי להצליח
פחות בחיים.

למקור פוטנציאלי לצרות הולך טוב ואז לא הולך לו, הולך לו ואז לא הולך לו. כאשר לא הולך לו, הוא לעתים חולה.

אדם במצב כזה נוהג כרכבת הרים. המונח רכבת הרים פירושו להשתפר ואז להחמיר – מצבו של האדם משתפר, מחמיר, משתפר, מחמיר. השם נובע משמו של מתקן בפארק שעשועים שעולה ואז צונח בתלילות.

אינדיקאטור נוסף למקור פוטנציאלי לצרות הוא שאדם עושה שגיאות בנוכחותו של דיכוי. כאשר אדם עושה שגיאות או דברים טיפשיים, זוהי ראייה לכך שאדם מדכא נמצא באותה סביבה.

קיימים גם סוגים של אנשים שהם מפ"ל. להלן הסוגים הבסיסיים:

מפ"ל סוג I

הסוג הראשון של אדם שהוא מפ"ל הוא אדם אשר קשור לאדם מדכא שנמצא בסביבתו בזמן הווה. "קשור ל-" פירושו נמצא בקרבתו, או נמצא בתקשורת איתו בדרך כלשהי, בין אם במערכת יחסים חברתית, משפחתית או עסקית.

לאמון יכול להיות "חבר" שמבלה בחברתו שהוא למעשה אדם מדכא, אשר מפחית בערך עבודתו ובשאיפותיו. האמן עשוי לחלות או לוותר על עבודתו.

למפ"ל סוג I יש אדם מדכא שנמצא בסביבתו בזמן הווה, אשר מנסה למחוך אותו ולהפחית בערכו.

מנהל שיש לו שותף לעסקים שהוא אדם מדכא ינהג כרכבת הרים ועלול למצוא את עצמו עושה שגיאות בעבודתו, סובל מתהפוכות או נעשה חולה.

כמו כן, אדם עשוי להיות מעורב בפעילויות לשיפור על מנת להגביר את יכולותיו ולשפר את חייו ואת חייהם של אחרים. אדם כזה עשוי להיות קשור לאדם מדכא. האדם המדכא תוקף פעילויות שיפור כאלה ואת האנשים המעורבים בהן, היות שהמדכא פוחד מאוד מכל מי שנעשה חזק יותר או בעל יכולת רבה יותר.

לכן אנשים שיש להם קשרי קרבה לאנשים (כגון קשר נישואין או קשר משפחתי) הידועים כבעלי אנטגוניזם כלפי פעילויות שיפור הם מפ"ל. בפועל, על אנשים אלה מופעל לחץ כה רב וממושך מצד אנשים שיש להם השפעה מופרזת עליהם, עד כי התקדמותם או השתפרותם עלובה, והתעניינותם מוקדשת כולה להוכיח שהאלמנט המביע אנטגוניזם טועה.

מישהו שיש
לו קשרי
קרבה לאדם
אחר אשר
מתנגד
לניסיונותיו
לשיפור עצמי
הוא מפ"ל.

מפ"ל סוג II

בסוג השני של מפ"ל, דיכוי מהעבר נכנס לרסטימולציה על-ידי מישהו או משהו שנמצא בסביבה בזמן הווה. כאשר אדם נכנס לרסטימולציה, זיכרון רע מהעבר מופעל מחדש עקב נסיבות דומות שקיימות בהווה אשר דומות לנסיבות מהעבר, והאדם יכול לחוות את הכאב ואת הרגשות הכלולים בזיכרון העבר. במקרה של מפ"ל סוג II, האדם אפילו לא יצטרך לראות את האדם המדכא כדי להפוך למפ"ל, אלא יכול להפוך לכזה רק מעצם העובדה שהוא רואה משהו אשר מזכיר לו את המדכא.

לדוגמה, אם מישהו דוכא על-ידי דוור והוא רואה תיבת מכתבים כאשר הדוור אפילו אינו בסביבה, לעתים די בכך כדי לגרום לו לנהוג כרכבת הרים.

מישהו או משהו
בסביבתו של
מפ"ל סוג II
מזכירים לו אדם
מדכא מהעבר.
המדכא האמיתי
אינו נמצא שם
בזמן הווה, אך
השפעתו מורגשת
אף על פי כן.

למפ"ל סוג II יש תמיד מדכא למראית עין אשר אינו המדכא של האדם שהוא מפ"ל, והוא מבלבל בין השניים ומתנהג כמפ"ל רק בגלל רסטימולציה, לא בגלל דיכוי.

דבר חשוב שיש לדעת הוא שמדכא הוא תמיד אדם, ישות או קבוצה של אנשים.

מדכא הוא לא מצב, בעיה, מסקנה, החלטה או פתרון שנעשים על-ידי האדם עצמו.

מפ"ל מסוג II מטופל באמצעות תהליכים ספציפיים בסיינטולוגיה. אלה הן סדרות מדויקות של שאלות שנשאלות או הנחיות שניתנות על-ידי עוסק מקצועי בעל הכשרה בסיינטולוגיה כדי לעזור לאדם לגלות דברים על עצמו ולשפר את מצבו. תהליכים של סיינטולוגיה שניתנים למפ"ל סוג II עוזרים לאדם לאתר את המדכא ולהפיג לגמרי את ההשפעה המופרזת שהיתה לאדם המדכא על המפ"ל.

מפ"ל סוג III

במקרה זה, האדם המדכא למראית עין של המפ"ל סוג II נפוץ בכל רחבי העולם, ולעתים קרובות הוא רב יותר מכלל האנשים הקיימים – מאחר שהאדם מוקף לעתים ברוחות רפאים או בשדים, והם מהווים פשוט מדכאים נוספים למראית עין, אך הם גם יצירי הדמיון.

המפ"ל סוג III נמצא לרוב במוסדות לחולי נפש. העזרה הטובה ביותר עבורו היא לספק לו סביבה בטוחה ולתת לו מנוחה ושקט, ולא לספק לו כלל שום טיפול שטיבו נפשי. עליו לקבל כל טיפול רפואי שלו הוא זקוק, אשר טיבו אינו ברוטלי.

המפ"ל סוג III
נמצא גם הוא
תחת השפעתו של
מדכא מעברו, אך
סביבתו בזמן
הווה מלאה
בעיניו במדכאים.

אדם שהוא מפ"ל הוא לעתים קרובות האדם האחרון אשר חושד בכך. ייתכן שהוא הפך לכזה באופן זמני או רגעי. וייתכן שהוא הפך לכזה במידה קלה מאוד. או שהוא עשוי להיות מאוד מפ"ל וייתכן שהוא היה כזה במשך זמן רב מאוד. לפיכך, הצעד הראשון בטיפול במצב זה הוא להשיג הבנה של יסודות הטכנולוגיה בנוגע למקורות פוטנציאליים לצרות ולאנשים מדכאים, כדי שניתן יהיה לטפל במצב.

וניתן לטפל בו.

הטיפול במפ"ל

קיימים שני נתונים יציבים שכל אדם צריך שיהיו בידיו, אשר עליו להבינם ולדעת כי הם נכונים על מנת להשיג תוצאות בטיפול באדם שקשור למדכאים.

נתונים אלה הינם :

1. שכל המחלות, בדרגה פחותה או גבוהה יותר, וכל השגיאות, נובעות ישירות ואך ורק ממצב של מפ"ל.

2. על מנת להיפטר מהמצב יש צורך בשלוש פעולות בסיסיות: (א) גלה; (ב) טפל או (ג) התנתק.

אנשים שנקראים לטפל בבני אדם שהם מפ"ל, יכולים לעשות זאת בקלות רבה, בקלות רבה יותר ממה שהם מאמינים. אבן הנגף הבסיסית שעומדת בדרכם היא המחשבה שיש יוצאים מן הכלל, או שקיימת טכנולוגיה אחרת, או שלשני הנתונים שלעיל קיימים שיקולים מגבילים, או שנתונים אלה אינם בהיקף נרחב. ברגע שאדם שמנסה לטפל במפ"ל משתכנע שקיימים מצבים אחרים או שישנן סיבות אחרות או טכנולוגיה אחרת, הוא אבוד מיד ויפסיד במשחק ולא יגיע לתוצאות. וזה חבל מאוד, משום שהדבר אינו קשה והתוצאות בנמצא כדי להשיגן.

נדיר שאדם שהוא מפ"ל יהיה פסיכוטי. אולם כל האנשים הפסיכוטיים הינם מפ"ל, ולו רק כלפי עצמם. אדם שהוא מפ"ל עשוי להימצא במצב של חֶסֶר או במצב פתולוגי (מצב לא בריא שנגרם על-ידי מחלה) אשר מונע החלמה קלה ומיידית, אך עם זאת הוא לא יחלים לגמרי אלא אם כן מצב המפ"ל יטופל אף הוא. זאת, מאחר שהוא נעשה מוּעָד לחסר או למחלה פתולוגית משום היותו מפ"ל. ואם לא תהיה הקלה במצב, אזי אין זה משנה איזה תרופות או תזונה הוא עשוי לקבל, הוא עלול שלא להחלים, ואין ספק שהחלמתו לא תהיה לצמיתות. נראה כי עובדה זאת מצביעה על קיומן של "מחלות אחרות או סיבות אחרות למחלות מלבד עובדת היותו מפ"ל". אין ספק שקיימים מצבים של חֶסֶר ומחלות, ממש כפי שקיימות תאונות ופציעות. אולם, עד כמה שהדבר נשמע מוזר, האדם עצמו גורם להם, משום שעובדת היותו מפ"ל מגבירה את רגישותו למחלות אלה.

בדרך מבלבלת יותר, הרופאים והתזונאים מדברים תמיד על "מתח" הגורם למחלות. אף על פי שחסרה להם הטכנולוגיה המלאה בנושא כמו שהיא מופיעה בסיינטולוגיה, יש להם עדיין מושג מעורפל שכך הוא הדבר, משום שהם רואים שמסיבה כלשהי הדבר נכון. הם אינם מסוגלים לטפל בכך. עם זאת, הם מכירים בכך, ומצהירים שמתח הוא מצב שיש לו השפעה מכרעת על מגוון מחלות ותאונות. ובכן, בסיינטולוגיה נמצאת הטכנולוגיה של הנושא בכמה וכמה דרכים.

מהו הדבר הזה שנקרא "מתח"? יש בו יותר מאשר הגדרתם של הרופאים – הם בדרך כלל אומרים שהוא תוצאה של הלם תפקודי או פיסי, ובכך השקפתם מוגבלת מדי.

אדם שנמצא במתח נמצא, למעשה, תחת דיכוי בתחום או בהיבט אחד או יותר של חייו.

אם מאתרים את הדיכוי הזה, והאדם מטפל או מתנתק, המצב משתפר. אם הוא גם מקבל תהליכים של סיינטולוגיה אשר מטפלים בדיכוי של האדם, ואם מטפלים באופן זה בכל תחומי הדיכוי, האדם יחלים מכל דבר אשר נגרם כתוצאה מ"מתח".

בדרך כלל, חסרה לאדם הבנה מספקת על החיים או על תחום כלשהו בהם מכדי שיוכל לתפוס את מצבו. הוא מבולבל. הוא מאמין שכל מחלותיו אמיתיות, משום שהן מופיעות בספרים עבי כרס!

בזמן מסוים בחייו הוא נעשה רגיש למחלות או לתאונות. כאשר התרחש לאחר מכן דיכוי רציני, הוא סבל מהופעתה של התאונה או המחלה, ואז, עקב פעולות דיכוי דומות שחזרו על עצמן, הפכה המחלה או הנטייה לתאונות להיות ממושכת או כרונית.

לומר, אם כן, שאדם הוא מפ"ל לסביבתו הנוכחית, תהיה אמירה מוגבלת מאוד בתור אבחנה. אם הוא ממשיך לעשות או להיות דבר-מה שאליו התנגדו האדם או הקבוצה המדכאים, הוא עשוי לחלות או להמשיך להיות חולה או לעשות תאונות.

למעשה, הבעיה של מפ"ל אינה מסובכת מאוד. מרגע שהבנת את שני הנתונים שניתנו בתחילה, השאר הופך להיות פשוט ניתוח של האופן שבו הם חלים על אדם ספציפי זה.

קיימות שלוש דרכים לעזור במידה ניכרת לאדם שהוא מפ"ל:

א. להשיג הבנה של הטכנולוגיה העוסקת במצב.

ב. לגלות למה או למי הוא מפ"ל.

ג. לטפל או להתנתק.

אדם שמעניינו או מתפקידו לאתר מפ"לים ולטפל בהם, צריך לבצע צעד מקדים נוסף: הוא חייב לדעת איך לזהות מפ"ל ואיך לטפל בו לאחר שזוהה. לפיכך, יהיה זה למעשה בזבוז זמן לעסוק בחיפוש מסוג זה, אלא אם כן הוא למד ביסודיות את החומר העוסק באנשים מדכאים ובמפ"לים, ומבין אותו מבלי שיבין שלא כהלכה את המילים או המונחים שנמצאים בשימוש. במילים אחרות, הצעד הראשון של האדם הוא להבין את הנושא ואת הטכנולוגיה הקשורה בו. לא קשה לעשות זאת.

משנסתיים צעד זה, לא תהיה לאדם שום בעיה רצינית לזהות אנשים שהם מפ"ל, והוא יוכל לנחול הצלחה בטיפול בהם, עובדה שמביאה לסיפוק ניכר ואשר שכרה בצידה.

הבה נתבונן ברמה הפשוטה ביותר שניתן לגשת לכך:

1. תן לאדם את החומרים הפשוטים יותר בנושא, ותן לו ללמוד אותם כדי שידע את היסודות כמו "מפ"ל" ו"מדכא". הוא עשוי להבין פתאום את המקור לקשייו בו במקום ולהרגיש הרבה יותר טוב. הדבר כבר קרה.

2. תן לו לדבר על המחלה או על התאונה או על המצב, שכעת הוא חושב כי הם עשויים להיות התוצאה של דיכוי, מבלי לדרבן אותו או לחטט בכך יתר על המידה. בדרך כלל הוא יגיד לך שזה קורה ממש כאן ועכשיו, או שהדבר התרחש לפני זמן קצר, ויהיה מוכן בהחלט להסביר אותו (ללא הקלה כלשהי) כדבר שנובע מסביבתו הנוכחית או מסביבה שבה שהה לאחרונה. אם תניח לכך בנקודה זאת, הוא פשוט יהיה אומלל מעט ומצבו לא ישתפר, היות שבדרך כלל הוא מדבר על התנסות מטרידה מהעת האחרונה שמתחתיה יש הרבה התנסויות דומות מוקדמות יותר.

3. בקש ממנו להיזכר בפעם הראשונה שבה היתה לו אותה מחלה או מתי היו לו תאונות כאלה. הוא יתחיל מיד לגלגל זאת אחורה, ויבין שהדבר כבר קרה בעבר. בדרך כלל הוא יחזור לאיזושהי נקודה מוקדמת בתקופת החיים הנוכחית.

4. כעת שאל אותו מי זה היה. בדרך כלל הוא יאמר לך מיד. ומאחר שלמעשה אינך מנסה לעשות יותר מאשר לשחרר אותו מהרסטימולציה שהתרחשה, אינך ממשיך לחטט מעבר לכך.

5. בדרך כלל תמצא שהוא נקב בשמו של אדם שאליו הוא עדיין קשור! לפיכך, אתה שואל אותו אם הוא רוצה לטפל או להתנתק. כעת, מאחר שהניצוצות ממש יעופו בחייו אם הוא יתנתק בדרמטיות, ואם הוא אינו יכול לראות איך הוא יכול לעשות זאת, אתה משכנע אותו להתחיל לטפל בגישה הדרגתית. הדבר יכול לדרוש ממך להטיל עליו משמעת קלה, כמו למשל לדרוש ממנו ללכת ולענות לדואר שלו, או לכתוב לאדם מכתב קצר נעים בסגנון של דרכים טובות ומזג אוויר נוח (בסגנון רגוע, חם, ידידותי) או להסתכל באופן מציאותי איך הוא הפך את האדם מהיותו אוהד להיותו אדיש, מתנכר או שונא. בקצרה, מה שדרוש בטיפול הוא גישה קלה והדרגתית. כל מה שאתה מנסה לעשות הוא להעביר את האדם שהוא מפ"ל מהיותו התוצאה של הדיכוי להיותו בעמדה של גורם קל ועדין על כך.

6. אם האדם מטפל, בדוק שוב מה קורה איתו והמשך להנחות אותו, תמיד ברמה של 'דרכים טובות ומזג אוויר נוח'.

זהו טיפול פשוט. אתה עשוי להיתקל בסיבוכים, כגון אדם שהוא מפ"ל לאדם בלתי ידוע שנמצא בסיבתו המיידית, שייתכן כי עליו למצוא אותו לפני שיוכל לטפל או להתנתק. אתה עשוי להיתקל באנשים שאינם יכולים לזכור יותר משנים ספורות אחורה. אך הטיפול הפשוט מסתיים כאשר נראה שהוא מסובך למדי. כאשר אתה נתקל בסיבוך כזה, ניתן לטפל בכך על-ידי נהלים מתקדמים יותר בסיינטולוגיה.

כדי לטפל במצב מפייל מן
ההכרח ראשית להבין את
המכניזם שלו.

הבא את האדם לדבר על
המחלה או התאונה או
המצב שלדעתו ייתכן כי
הוא התוצאה של דיכוי.

שואלים את האדם מתי לפי
זיכרונו היו לו לראשונה
תאונות כאלה, ותשומת לבו
תפנה לפעם מוקדמת יותר.

בכך ששואלים מי זה היה,
האדם בדרך כלל יספר לך
... מיד

גורם

... ומשהוא איתר את
המקור, הוא יוכל לאחר
מכן להתחיל להשתפר.

אולם טיפול פשוט זה יוסיף עטרה לראשך. אתה תופתע לגלות, שבעוד שיהיו כאלה שלא יחלימו מיד, הרי שתרופות, ויטמינים ומינרלים יפעלו כעת, כאשר קודם לכן הם לא פעלו. ייתכן שתקבל גם כמה מקרים של החלמה מיידית, אך הבן שאם הדבר אינו קורה, לא נכשלת.

בביצוע צעדי הטיפול במפ"ל שמתוארים בחוברת זו, יצרת נקודת כניסה ועוררת דברים, והבאת את האדם המפ"ל למודעות גבוהה יותר, ובדרך זאת ממש תגלה שהוא נמצא בעמדה גורמת יותר.

ייתכן שמחלתו או נטייתו לתאונות אינה קלה. ייתכן שתצליח רק עד לנקודה שבה כעת יש לו סיכוי להחלים באמצעות תזונה, ויטמינים, מינרלים, תרופות, טיפול, ומעל לכל, העברת תהליכים של סיינטולוגיה. אילולא ניצרת את המצב הזה, לא היה לו שום סיכוי: שכן הפיכתו למפ"ל היתה הדבר הראשון שקרה לו בנושא של מחלות או תאונות.

לכן, אל תמעיט בערכם של הדברים שיש באפשרותך לעשות למען מפ"ל. ואל תמכור את הטכנולוגיה של מפ"ל בזול או תזניח אותה. ואל תסתלק ממצבי מפ"ל, או גרוע מכך תסבול אותם אצל אנשים.

אתה יכול לעשות משהו בנוגע לכך.

וכך גם הם.

נתונים נוספים על טיפול במפ"ל

אדם שמיישם את הטכנולוגיה של מפ"ל בחייו או על מישהו אחר שנוהג כרכבת הרים, יכול להיתקל במצב מיוחד במינו. האדם שהוא מפ"ל מבצע בצורה נכונה את הפעולה הסטנדרטית לטיפול באדם שמביע אנטגוניזם כלפיו או כלפי פעילותו, אך עם זאת המקור שמביע אנטגוניזם ממשיך להישאר אנטיפתי כלפי האדם שהוא מפ"ל ו/או כלפי פעילותו. במקרה זה, ייתכן שיידרש הצעד החלופי לטיפול, שהוא התנתקות.

הרעיון של התנתקות קשור לזכות לתקשר.

זכותו הבסיסית ביותר אולי של כל אדם היא הזכות לתקשר. ללא חופש זה, זכויות אחרות מצטמצמות.

עם זאת, תקשורת היא זרימה דו-כיוונית. אם לאדם יש הזכות לתקשר, אזי חייבת להיות לו גם הזכות לא לקבל תקשורת מאחר. מושג אחרון זה של הזכות לא לקבל תקשורת הוא זה אשר נותן לנו את זכותנו לפרטיות.

זכויות אלה הן כה בסיסיות עד כי ממשלות הפכו אותן לחוקים – עדות לכך היא מגילת הזכויות האמריקנית.

עם זאת, קבוצות תמיד פיקחו על זכויות אלה במידה זאת או אחרת. מאחר שהחופש לתקשר מלווה בהסכמות מסוימות ובאיזורים מסוימים של אחריות.

דוגמה לכך היא נישואין: בחברה מונוגמית, ההסכמה היא שאדם יינשא רק לאדם אחד בכל פעם. ההסכמה זו מתרחבת לכך שיהיו לו יחסים מניניים עם בת-זוגו ולא עם אף אחד אחר. לפיכך, והיה ואישתו של יעקב, רבקה, תיצור מערכת יחסים מסוג זה עם מישהו אחר מאשר בעלה יעקב, הרי שזוהי הפרה של ההסכמה ושל ההחלטות לגבי הנישואין. ליעקב יש הזכות לעמוד על כך שתקשורת זו תיפסק או שהנישואין ייפסקו.

טפל או התנתק

בחוברת זו תמצא את הביטוי "טפל או התנתק". פירושו הוא פשוט זה.

פירושו של המונח "טפל", כאשר משתמשים בו ביחס לטכנולוגית מפ"ל, הוא בדרך כלל ליישר את ההדורים עם אדם אחר על-ידי יישום הטכנולוגיה של תקשורת.

המונח "התנתקות" מוגדר כהחלטה שאדם עושה מתוך החלטיות-עצמית, שהוא אינו מתכוון להיות קשור לאדם אחר. זהו ניתוק של קו תקשורת (הנתיב שלאורכו נעה התקשורת מאדם אחד לאחד).

העיקרון הבסיסי של 'טפל או התנתק' קיים בכל קבוצה.

הדבר דומה מאוד לניסיון לטפל בפושע. אם הוא לא יטפל בעניין בעצמו, אזי החברה פונה אל הפתרון היחיד שנותר: היא "מנתקת" את הפושע מן החברה. במילים אחרות, החברה מרחיקה את הבחור ושמה אותו בכלא, מאחר שהוא מסרב לטפל בבעיה שלו, או להפסיק בדרך אחרת לבצע מעשי פשע נגד אחרים.

זהו אותו הסוג של סיטואציה שמולה ניצב הבעל יעקב כפי שמצוין בחלק הראשון של חוברת זו. הפתרון האופטימלי הוא לטפל בסיטואציה עם האישה רבקה וההפרות שהיא ביצעה על ההסכמות הקבוצתיות שלהם (הסכמי הנישואין). אולם אם יעקב אינו יכול לטפל במצב, לא נותרת לו כל ברירה אלא להתנתק (לנתק את קווי התקשורת של הנישואין ולו רק על-ידי פרידה). לנהוג אחרת יהיה הרה-אסון, מאחר שהוא קשור למישהו שהביע אנטגוניזם כלפי ההסכמות, ההחלטות ונושאי האחריות המקוריים של הקבוצה (הנישואין).

אדם יכול להפוך למפ"ל בגלל היותו קשור למישהו שמביע אנטגוניזם כלפיו. על מנת לפתור את מצב המפ"ל, הוא מטפל באנטגוניזם של האחר (כפי שמתואר בחומרים שבחוברת זו) או, כאמצעי אחרון, לאחר שכל הניסיונות לטפל נכשלו, הוא מתנתק מן האדם. הוא פשוט מפעיל את זכותו לתקשר או לא לתקשר עם אדם מסוים.

על-ידי יישום הטכנולוגיה של 'טפל או התנתק', האדם, למעשה, אינו עושה שום דבר שונה ממה שנעשה על-ידי כל חברה או קבוצה או נישואין במשך אלפי שנים.

הזכות להתנתק

בעבר, השימוש בהתנתקות בסיינטולוגיה בוטל. היו אחדים אשר השתמשו בה לרעה כשלא טיפלו במצבים שניתן היה לטפל בהם, ומתוך עצלות או באופן לא הגיוני התנתקו, ביוצרים בכך מצבים שהיו אפילו גרועים יותר מהמצב המקורי, משום שזאת היתה הפעולה הלא נכונה.

שנית, היו אלה שיכלו לשרוד רק באמצעות תלות בקווים של סיינטולוגיה – הם רצו להמשיך להיות קשורים לסיינטולוגים. לפיכך, הם זעקו עד לב השמיים אם מישהו העז ליישם את הטכנולוגיה של "טפל או התנתק".

דבר זה גרם לסיינטולוגים להיות בעמדת נחיתות.

איננו יכולים להרשות לעצמנו לשלול מסיינטולוגים את החירות הבסיסית הזו אשר ניתנת לכל אחד אחר: הזכות לבחור עם מי אדם רוצה לתקשר או שלא לתקשר. העובדה שישנן ממשלות שמנסות, על-ידי שימוש בכוח, למנוע מאנשים להתנתק מהן, מהווה בעיה מספיק גדולה כשלעצמה.

העובדה היבשה היא שהתנתקות היא כלי חיוני בטיפול במצב של מפ"ל, ויכולה להיות יעילה ביותר כשמשתמשים בה נכון.

לפיכך, הכלי של התנתקות הוחזר לשימוש, בידיהם של אותם אנשים שהוכשרו באופן יסודי ותקני בטכנולוגיה של טיפול באנשים מדכאים ובמקורות פוטנציאליים לצרות.

טיפול במקורות אנטגוניסטיים

ברוב המקרים, כאשר יש לאדם בן-משפחה כלשהו או עמית קרוב אשר נראה כי הוא מביע אנטגוניזם כלפיו, אין זה באמת עניין של המקור המביע אנטגוניזם אשר רוצה שהמפ"ל לא ישתפר. בדרך כלל, חוסר במידע מהימן על מה שהאדם המפ"ל עושה, הוא אשר גורם לבעיה או למורת הרוח. במקרה כזה, הבאת המפ"ל פשוט להתנתק לא תועיל בכלום, ולמעשה תעיד על אי-יכולת מצד המפ"ל לעמת את המצב. שכיח למדי שלמפ"ל יש רמת עימות נמוכה (עימות הוא היכולת לעמוד מול מישהו, מבלי להירתע או להתחמק) כלפי האדם והמצב. לא קשה להבין זאת כשמסתכלים על העובדות הבאות:

א. כדי להיות מפ"ל מלכתחילה, המפ"ל חייב היה לבצע מעשים מזיקים ושנויים במחלוקת נגד המקור המביע אנטגוניזם.

ב. כאשר אדם ביצע מעשים כאלה, העימות והאחריות שלו יורדים.

כשאדם, שמשמש בנתונים שבחברת זו כדי לעזור לאחר, מוצא שהאדם הוא מפ"ל לבן-משפחה, הוא אינו ממליץ שהאדם יתנתק מהמקור המביע אנטגוניזם. עצתו לאדם שהוא מפ"ל היא לטפל.

הטיפול במצב כזה הוא להקנות לאדם שהוא מפ"ל ידע בטכנולוגיה של מצב מפ"ל ודיכוי, ואז, במיומנות ובתקיפות, להנחות את המפ"ל דרך הצעדים הנחוצים לשם החזרת התקשורת הטובה עם המקור המביע אנטגוניזם. לדוגמה, כשהאדם שהוא מפ"ל הוא סיינטולוג, פעולות אלה פותרות בסופו של דבר את הסיטואציה על-ידי הבאת המקור המביע אנטגוניזם להבין מהי סיינטולוגיה, ומדוע המפ"ל מתעניין בה ומעורב בה.

מתי משתמשים בהתנתקות

אדם יכול להיתקל במצב שבו משהו קשור, באופן עובדתי, בזמן הווה לאדם מדכא. זהו אדם שבסיס הפעולה הרגיל שלו הוא להפוך אחרים לקטנים יותר, להקטין את יכולתם, להפחית מעוצמתם. הוא אינו חפץ כלל בשיפורו של איש.

לאמיתו של דבר, אדם מדכא נחרד לגמרי, באופן מוחלט, מכך שמישהו יהיה חזק יותר.

במקרה כזה, המפ"ל לא יוכל להשיג דבר בניסיון "לטפל" באדם. הפתרון הוא ניתוק הקשר.

האופן שבו התנתקות מתבצעת תלוי בנסיבות.

דוגמה: האדם חי בשכנות למרפאה פסיכיאטרית, נאמר, ומרגיש מפ"ל עקב סביבה זאת. הפתרון פשוט – האדם יכול לעבור לדירה אחרת במקום אחר. אין צורך שיכתוב שום סוג של "מכתב התנתקות" למרפאה הפסיכיאטרית. הוא פשוט משנה את סביבת מגוריו – שזאת, למעשה, התנתקות מהסביבה המדכאת.

דוגמה: אדם מגלה שעובד במקום העבודה שלו הוא אדם מדכא – הוא גונב כסף, מרחיק לקוחות, הורס עובדים אחרים, ולמרות כל מה שתעשה הוא מסרב להיטיב את דרכיו. הטיפול הוא מאוד פשוט – המפ"ל מפטר אותו וזהו סוף העניין בו במקום!

זכותו של האדם לתקשר (או לא) עם מישהו היא חירות מולדת. הפעלתה של זכות זו וההתנתקות מאדם מדכא אינה מצדיקה בשום אופן שום הפרות של חוקי המדינה.

הטכנולוגיה של התנתקות היא חיונית בעת טיפול במפ"לים. היא יכולה להציל ואף הצילה חיים, וחסכה צרות ודאגות בל-ישוערו. חייבים לשמר אותה ולהשתמש בה כהלכה.

קלות הטיפול

בעת הטיפול באדם שהוא מפ"ל, הדגש העיקרי חייב להיות על ביצוע הולם של הצעדים הנחוצים לטיפול. אם אדם עושה זאת, הוא יתחיל להרגיש טוב יותר, יפסיק לסבול מבעיות ולא ינהג יותר כרכבת הרים. צריך להבין את הפשטות שבטיפול באדם שהוא מפ"ל: לא נדרשים מעשים נועזים או דרסטיים, והטיפול נעשה בגישה הדרגתית מאוד, מאוד. זה לא חייב להיות טיפול מפוץ; הוא יכול להיות עדין מאוד. טיפול במצב מפ"ל עם גישה של צעד אחר צעד משחרר את המפ"ל מהמגבלות אשר עוצרות בעדו, מקדם את האדם לעמדת גורם ומאפשר לו להשיג חיים פרודוקטיביים ומספקים.

איתור האנשים בעלי האישיות האנטי-חברתית או האנשים המדכאים, לא זו בלבד שהוא מביא הקלה לבני האדם המושפעים מהם, אלא שזיהויים של אנשים בעלי תכונות אלה והבנה של השמות שהם מחוללים יהיו לתועלת אמיתית לחברה כולה. כמו כן, ידיעת התכונות של האנשים בעלי האישיות החברתית מאפשרת לאדם לבחור בתבונה באותם אנשים כחבריו ועמיתיו לעבודה. עם ידע זה ויישומו בחיי היומיום, האדם יכול ליצור קהילה ותרבות שפוייה עבור עצמו, משפחתו וחבריו. ■

תרגילים מעשיים

תרגילים אלה יעזרו לך לזהות ולטפל בדיכוי. ביצועם יעזור לך להגביר את הבנתך בנושא.

1 התבונן בסביבתך ומצא דוגמה של התנהגות אנטי-חברתית אצל אדם אחר. ציין איזו תכונה אנטי-חברתית האדם הפגין. חזור על כך תשע פעמים נוספות.

2 התבונן בסביבתך ומצא דוגמה של התנהגות חברתית אצל אדם אחר. ציין איזו תכונה חברתית האדם הפגין. חזור על כך תשע פעמים נוספות.

3 חשוב על מאפיין אנטי-חברתי אצל מישהו שהכרת או שהבחנת בו. לאחר מכן חשוב על מאפיין חברתי אצל אותו אדם או אצל אדם אחר שהכרת או שהבחנת בו. עשה זאת שוב ושוב, כשאתה מאתר דוגמאות של מאפיינים אנטי-חברתיים או חברתיים אצל אנשים שונים שהכרת או שהבחנת בהם. המשך לעשות זאת עד שתרגיש בטוח ביכולתך לזהות מאפיינים אנטי-חברתיים או מאפיינים חברתיים אצל אנשים.

4 מצא חבר, קרוב משפחה או עמית שהוא חולה או נוהג כרכבת הרים. בצע טיפול מפ"ל עם אדם זה, כשאתה מתחיל בהקניית השכלה לאדם בנוגע למצב מפ"ל, וממשיך עד סוף הטיפול המלא: פעולותיך צריכות לכלול בדיקה חוזרת של האדם ואימונו ברמה של "דרכים טובות ומזג אוויר נוח" עד שהוא יעבור מהיותו התוצאה של הדיכוי למצב של גורם קל ועדין על כך.

תוצאות מיישום

מזכיר משפטי מסנט-לואיס, אשר העביר שנים בניסיון לטפל בבעיה רפואית, ניצל לבסוף בזכות חבר אשר יעץ לו ללמוד את הנתונים של מר האברד בנוגע למחלות ולדכוי.

"בחי, איזו הקלה! בזבזתי, פשוטו כמשמעו, אלפי דולרים בניסיון להבין מה קורה עם הכלייה שלי. ובכן, עכשיו אני יודע איזו מין השפעה יכולה להיות לאדם על גופו כאשר הוא בסביבה שמצרה את צעדיו או אם הוא קשור לאדם שכל הזמן אומר לו עד כמה הוא לא שווה הרבה לעצמו או לאחרים. בכך שגיליתי את קיומה של הטכנולוגיה הזו הייתי מסוגל ממש לפקוח את עיני לעובדה שבמשך שנים חייתי עם אדם שהיה ההרס של חי. לא הייתי מסוגל לראות זאת קודם לכן כי הייתי ממש באמצע סופת טורנדו, אפשר לומר, והפכתי להיות חלק מאותו בלבול. זו כזו הקלה לא להרגיש יותר כאילו אני על רכבת הרים – רגע אחד מרגיש מאושר וברגע שאחריו נואש לגמרי. ואל תחשוב שאתה יכול להשתעמם אם תרגיש 'בשמיים' רוב הזמן – תאמין לי, זה הרבה יותר כיף מאשר לדהור על רכבת הרים שהיא לגמרי מחוץ לשליטתך ונמצאת תחת פיקוחו של אחר!"

אישה מקליפורניה איבדה את בעלה. למרות שקודם לכן היא היתה אדם עליוז, כעת היו לה בעיות בחייה ובמערכות היחסים שלה. היא רצתה בעל אחר ומשפחה, אך לא היתה מסוגלת להשיג זאת. תחת זאת, היא הקדישה את רוב חייה לחברה שבה היא עבדה. עם זאת, המצב הגיע לנקודה שבה היא שנאה את עבודתה

הידיעה של מה גורם להחשת מחלות והסיבה המדויקת לכך שאנשים מסוימים מצליחים בחיים למשך זמן-מה ואז אינם מצליחים השפיעה רבות על חייהם של אנשים רבים.

אנשים המשתמשים בתגליות של ל. רון האברד אינם נזקקים לסמים כדי לשחרר מתח וחרדה ואינם צריכים להסוות סימפטומים בעזרת תרופות. העצה האפתית שאדם צריך ללמוד לחיות עם מצבו מפנה את מקומה לפעולה יעילה. מחלות, פציעות ושגיאות מטופשות מכל סוג נגרמות – ולא עקב חוסר איזון בין חומרים כימיים במוח. גישות פיסיות לחלוטין לפתירת מצבים לא אופטימליים אשר אינן מערבות את האדם עצמו לעולם אינן עונות על הדרישות. מעל 80 אחוזים מהאנשים שמיישמים את הטכנולוגיה של מר האברד בנוגע לטיפול בדכוי אינם מחסירים כמעט ימי עבודה בשל מחלה. אף אחד מהם לא לוקח סמים. הקטעים הבאים מהווים עדויות לעובדה שניתן לנהל חיים ללא דיכוי, מחלות ותאונות.

לה משפחה והיא מאושרת ומצליחה מאוד בחיים.

נישואין מחדש של אביה של נערה צעירה מנבדה היוו עבודה ביש מזל, מאחר שהיא לא יכלה להסתדר עם אמה החורגת. עם חלוף השנים, הדבר התדרדר עד לנקודה שבה הנערה הרגישה שאין עוד תקווה למערכת היחסים שלהן; היא עזבה את הבית בגיל 18 אחרי מריבה קשה עם אמה החורגת. הדבר גרם למורת רוח עבור שאר בני המשפחה, היות שהנערה ואביה היו קרובים מאוד לפני כן. זמן-מה לאחר מכן היא למדה על תגליותיו של מר האברד על אנשים מדכאים, ובהשתמשה בטכנולוגיה זו טיפלה במצב.

”אימי החורגת היתה אלכוהוליסטית והיתה בטיפול פסיכולוגי ופסיכיאטרי במשך שנים, בניסיון לטפל במצב הזה. הטיפול שלהם היה לתת לה סמים ולומר לה מה לחשוב ומה לעשות בחיים. כתוצאה מכך, השקפתה על החיים היתה קודרת ומאוד שלילית. לבסוף גיליתי את הטכנולוגיה על אנשים מדכאים. גיליתי מי מדכא את אימי החורגת ולמדתי איך לעזור לה. היום היא כבר לא הולכת לפסיכיאטרים, לא שותה בכלל, והיא לגמרי עליזה – אנחנו מסתדרות נהדר! אחרי כל השנים האלה, אני ממש גאה שיש לנו משפחה מאושרת.”

והיתה חולה ונעדרה מהעבודה במשך שבועות. החיים חלפו על פניה; היא הפכה להיות כל-כך מדוכאת שהיא שקלה ביקור אצל פסיכיאטר. אחותה היתה מודאגת כשהיא שמעה זאת, והחליטה ליישם את הטכנולוגיה של הטיפול בדיכוי לפני שהפסיכיאטר יגיע אליה.

”אחרי שאחותי עברה על החומר בנוגע לאישיות האנטי-חברתית, היא הבינה שמנהל החברה שבה היא עבדה היה אדם מדכא, ולא זו בלבד שהוא היה הגורם לבעיותיה השוטפות, אלא שהוא היה גם הגורם למחלות של בעלה המנוח ולבעיותיו בחיים. היא ראתה איך המנהל נהג לנצל אותה ואת בעלה למען הרווחים האישיים שלו וכעת הפחית בערכה. הוא גם כמעט הרס את הנישואין של זוג אחר בהתנהגותו הלא אתית.”

אחותי נדהמה מההקלה שהיא חוותה כשהיא הבינה זאת; היא מיד הפכה לגורם על המצב, דיברה עם המנהל ואמרה לו בדיוק מה היא ראתה שהוא עושה. היא עזבה את העבודה.

זמן קצר לאחר מכן, קיבלתי מכתב מאחותי שבו היא מספרת שיש לה חברים חדשים ועבודה חדשה ושהיא שמחה מאוד לבשר לי שהיא מתחנתת. חמש שנים מאוחר יותר יש

מילון מונחים

מחזור פעולה: הרצף שבו פעולה מתבצעת, אשר בו מתחילים בפעולה, ממשיכים בה כל עוד הדבר נדרש, ולאחר מכן מסיימים אותה כמתוכנן.

מפ"ל: קיצור של 'מקור פוטנציאלי לצרות'. ראה **מקור פוטנציאלי לצרות** במילון מונחים זה.

מקור פוטנציאלי לצרות: אדם שקשור באופן כלשהו לאדם מדכא ומושפע ממנו לרעה. הוא נקרא מקור פוטנציאלי לצרות משום שהוא יכול לגרום צרות רבות לעצמו ולאחרים.

סיינטולוגיה: פילוסופיה דתית יישומית שפותחה על-ידי ל. רון האברד. זהו הלימוד והטיפול של הרוח ביחס לעצמה, לעולמות ולחיים אחרים. המילה **סיינטולוגיה** מקורה במילה הלטינית *scio* שפירושה "לדעת", ובמילה היוונית *logos* שפירושה "המילה או הצורה החיצונית שלפיה מחשבה פנימית מובעת ונעשית ידועה". כך, משמעותה של סיינטולוגיה היא לדעת על ידיעה.

קו תקשורת: הנתבי שלאורכו נעה תקשורת מאדם אחד למשנהו.

רכבת הרים, לנהוג כ-: להשתפר ואז להחמיר – אדם שמצבו משתפר, מחמיר, משתפר, מחמיר. המונח נובע משמו של מסלול נסיעה בפארק שעשועים שעולה ואז צונח בתלילות.

רסטימולציה: ההפעלה מחדש של זיכרון של חוויה לא נעימה מהעבר, עקב נסיבות דומות בהווה אשר דומות לנסיבות העבר.

תהליך: סדרה מדויקת של הנחיות או רצף של פעולות שננקטות כדי להשיג תוצאה רצויה.

תהליכים, העברת: צורה מיוחדת של ייעוץ אישי, הייחודית לסיינטולוגיה, אשר עוזרת לאדם להסתכל על קיומו האישי ולשפר את יכולתו לעמת מהו והיכן הוא נמצא. העברת תהליכים היא פעילות מדויקת, שערוכה בצורה יסודית וכוללת נהלים מדויקים.

SP: קיצור של **Suppressive Person** (אדם מדכא). ראה **אדם מדכא** במילון מונחים זה.

אברטיבי: לא מאושש על-ידי הגיון, סוטה ממחשבה או התנהגות רציונליות. ראה גם **אברציה** במילון מונחים זה.

אברציה: סטייה ממחשבה או מהתנהגות רציונליות. פירושו של דבר בעיקרו לטעות, לעשות שגיאות, או ליתר דיוק, להחזיק ברעיונות מקובעים שאינם אמת. המונח נמצא בשימוש גם במובנו המדעי. משמעותו סטייה מקו ישר. אם על קו ללכת מ-א' ל-ב', אזי אם הוא אברטיבי הוא ילך מ-א' לנקודה אחרת כלשהי, לנקודה אחרת כלשהי, לנקודה אחרת כלשהי, ולבסוף יגיע ל-ב'. במובנו זה, פירושו יהיה גם היעדר מצב של ישירות, או לראות במעוקם, כפי שלדוגמה, אדם רואה סוס אבל חושב שהוא רואה פיל. התנהגות אברטיבית תהיה התנהגות שגויה, או התנהגות שאינה מאוששת על-ידי הגיון. **האברציה** מנוגדת לשפיות, שתהיה ההפך ממנה. מהמילה הלטינית, *aberrare*, לנדוד מ-; בלטינית *ab* – הלאה מ-, *errare* – לנדוד.

אדם מדכא: אדם שיש לו סדרת תכונות ייחודיות וגישות מנטליות אשר גורמות לו לדכא אנשים אחרים בסביבתו. זהו האדם אשר התנהגותו מחושבת להיות הרסנית. נקרא גם 'אישיות אנטי-חברתית'.

זמן הווה: הזמן שהוא עכשיו ושהופך להיות העבר כמעט במהירות שבה מבחינים בו. זהו מונח שמתייחס באופן לא מדויק לסביבה שקיימת עכשיו.

להפחית בערך: להפריך, לזלזל, לפקפק באמיתות של דבר או להתכחש למשהו שאדם אחר מחשיב כעובדה.

לעמת: לעמוד אל מול, מבלי להירתע או להתחמק; היכולת לעמת היא למועשה היכולת להיות שם בנוחות ולקלוט בחושים.

על אודות ל. רון האברד

המודרני של בריאות הנפש. בהיותו ספר-העזר הפופולארי הראשון על המיינד האנושי שנכתב במיוחד עבור האיש ברחוב, 'דיאנטיקה' פתח עידן חדש של תקווה למין האנושי ושלב חדש בחייו של מחברו. עם זאת, רון לא חדל ממחקרו, ובעוד פריצות הדרך נערכות בזו אחר זו על פי סדר עד לשלהי שנת 1951, נולדה הפילוסופיה הרוחנית היישומית של סיינטולוגיה.

משום שסיינטולוגיה מסבירה את החיים בשלמותם, הרי שלא קיים היבט בקיומו של האדם אשר עבודותיו המאוחרות יותר של ל. רון האברד לא התייחסו אליו. בהתגוררו לסירוגין בארצות-הברית ובאנגליה, מחקרו המתמשך הביא לידי פתרונות עבור פגעים חברתיים, כגון תקני חינוך מתדרדרים ושימוש נפוץ בסמים.

בסך הכל, עבודותיו של ל. רון האברד על סיינטולוגיה ודיאנטיקה מסתכמות בארבעים מיליון מילים של הרצאות מוקלטות, ספרים וכתבים. יחדיו הן מרכיבות את המורשת של תקופת חיים אשר הסתיימה ב-24 בינואר, 1986. עם זאת, פטירתו של ל. רון האברד לא היוותה קץ בשום אופן; מאחר שעם תפוצה של למעלה ממאה ועשרה מיליון מספריו ומיליוני אנשים המיישמים את הטכנולוגיות שלו לשיפור מדי יום, ניתן בכנות לומר שהעולם עדיין לא זכה בחבר טוב ממנו.

ל. רון האברד, אשר נולד בטילדן, נברסקה, ב-13 במרץ 1911, החל בדרך של גילוי ומסירות לזולתו כבר בשלב מוקדם בחייו. עד גיל תשע-עשרה כבר עבר למעלה מרבע מיליון מיללים, בעודו בוחן את התרבויות של יאווה, יפן, הודו והפיליפינים.

לאחר שובו לארצות-הברית בשנת 1929, חידש רון את לימודיו הפורמליים, ולמד מתמטיקה, הנדסה, ואת תחום הלימוד החדש בזמנו – פסיקה גרעינית, כל אלה העניקו לו כלים חיוניים להמשך מחקרו. כדי לממן מחקר זה, רון פתח בקריירה ספרותית בתחילת שנות ה-30, ועד מהרה הפך להיות אחד מהסופרים הנקראים ביותר של סיפורת פופולארית. אולם הוא מעולם לא שכח את שאיפתו העיקרית, והמשיך בנתיב מחקרו העיקרי דרך סיורים ומסעות מחקר מקיפים.

עם פרוץ מלחמת-העולם השנייה, הוא הצטרף לציי ארצות-הברית בתור לוטננט (דרגת זוטרה), ושירת כמפקדן של ספינות קורבטה נגד צוללות. בהיותו עיוור חלקית ונכה מפציעות שקיבל בקרב, הוא אובחן בשנת 1945 כנכה לצמיתות. אולם, באמצעות היישום של התיאוריות שלו על המיינד, לא זו בלבד שהיה מסוגל לעזור לעמיתיו בשירות, אלא שהוא אף שיקם את בריאותו שלו.

לאחר חמש שנים נוספות של מחקר אינטנסיבי, הוצגו גילוייו של רון לפני העולם בספרו 'דיאנטיקה': המדע

NEW ERA הוא סימן מסחרי וסימן שירות.

הודפס בדנמרק

HEBREW EDITION

NEW ERA Publications International ApS

Store Kongensgade 53, 1264 Copenhagen K, Denmark

ISBN 87-7968-379-7

© L. Ron Hubbard Library 2001

כל הזכויות שמורות.

כל העתקה, תרגום, שכפול, יבוא או הפצה ללא אישור, באופן מלא או חלקי, בכל אמצעי, לרבות העתקה, אחסון או שידור אלקטרוניים, מהווה הפרה של החוקים החלים. סיינטולוגיה, דיאנטיקה, Celebrity Centre, ל. רון האברד, Flag, Freewinds, החתימה של ל. רון האברד וסמל הסיינטולוגיה הינם סימנים מסחריים וסימני שירות בבעלות Religious Technology Center ומצאיים בשימוש ברשותו.